

[Hans Hansen (Rørby).]

højtærede Handelsminister om den Form, som Lovens § 3 fik ved Behandlingen i December Maaned.

Det viser sig, at den Betragtning, jeg fremsatte dengang, nemlig at de private Vareudvekslinger sandsynligvis ingen Betydning kunde faa, naar de skulde gaa gennem de mange Led, er slaaet til. Det er fuldkommen rigtigt, som det ogsaa er blevet fremhævet her, at den private Vareudveksling ingen Betydning kan faa under hele det System, som her er bygget op. Handelsstanden kan ikke disponere, naar der skal gaa flere Maaneder, før Ordrene kan effektueres. Under saadanne Forhold vil den private Vareudveksling som Helhed tabe enhver Betydning.

Men naar der alligevel, som det er oplyst her i Dag, er indsendt til Handelsministeriets Afgørelse mere end 40 Andragender og i Øjeblikket ligger i Grosserer-Societetets Komité 400—500 Andragender, saa er det et Bevis for, hvor stærk Trangen er til for Handelen selv at bryde sig nye Veje i Stedet for de gamle, som er stoppet gennem dette, hvad skal jeg sige, stivbenede Apparat, som er bygget op gennem Valutakontoret. Det viser sig overalt, ogsaa her, at naar man lægger Hindringer i Vejen for vort Handelssamkvem med andre Lande, som det er sket ved Valutakontoret, saa maa Handelen bryde sig nye Veje, om end vanskeligere Veje end de naturlige. Det er en stor og skæbnesvanger Misforstaaelse at tro, at det er muligt gennem Statens Valutakontor og gennem en Restriktionspolitik at bryde Veje for Handelen. Det kan kun ske ad det private Initiativs Vej, og det er dette, man har lagt alle mulige Hindringer i Vejen for ved Valutakontoret, det er den største og mest skæbnesvangre Fejl, der er begaaet her.

Jeg føler mig ganske overbevist om, at hvis Vareudveksling kunde praktiseres i større Omfang, vilde Valutakontorets Restriktioner ikke kunne faa den varefordyrende Virkning, som de har, og de høje Priser vilde ikke mere kunne opretholdes, for det vilde betyde det samme, som at der vilde blive tilført Landet mere fremmed Valuta. Det er givet, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ret i denne Betragtning, og jeg begriber ikke, at der med Rette kan gøres Indvending imod, at man søger at bryde nye Veje for vor Import. For andet er det jo ikke, der sker.

Med Hensyn til den Paastand paa Overgang til Dagsorden, der er stillet, kan jeg ikke se, at den siger noget som helst.

De Oplysninger, der her er Tale om, at dette 15 Mands Udvalg skulde have, er ikke andet, end hvad der kan faas i dette Øjeblik baade af de nævnte Institutioner og af de siddende Nævn og Valutaudvalg. Jeg kan derfor ikke se, at der er noget som helst Formaal med den Paastand paa Overgang til Dagsorden, som er stillet, og vi fra vor Side vil ikke tage Stilling til den, vi vil hverken stemme for eller imod den, da vi anser den for ganske betydningsløs.

Men maa jeg have Lov at sige en Ting i Anledning af den Udtalelse, som blev fremsat af den højtærede Handelsminister om vor Eksport af Smør til Amerika. Den højtærede Handelsminister siger, at man kan sælge saa meget Smør, man vil; der er intet Indførselsforbud i Amerika, men der er en høj Told. Man behøver ikke Vareudveksling af den Grund, siger Handelsministeren. Er det ikke en Misforstaaelse? For det, Amerika og andre Lande vil i det Øjeblik, de faar Varer ind, er jo at sælge, og derfor er Vareudveksling Nøglen til hele denne Eksport, som ikke kan finde Sted, uden at vi i samme Øjeblik tager den Betaling, som netop den Vareudveksling skal give os, og som tjener som en Forøgelse af den fremmede Valuta her i Landet.

Vi kan, som sagt, ikke se, der er noget Formaal med denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen, men vi indser det berettigede i, at netop det ærede Medlem Hr. Prieme paataaler, at Handelsministeren, som det synes, har saboteret § 3 i Loven af December. Jeg synes, det er med Rette, der protesteres mod, at der lægges yderligere Hindringer i Vejen for de private Vareudvekslinger.

Christmas Møller: Jeg kan ikke sige andet, end at den Maade, hvorpaa Handelsministeren har taget paa denne Forespørgsel, som ganske vist er stillet af et enkelt Medlem, det ærede Medlem Hr. Prieme, men naturligvis er stillet i Tilslutning til den Folketingsgruppe, det ærede Medlem tilhører, har været mig en overordentlig stor Skuffelse, idet den har været fuldkommen meningsløst og urimeligt afvisende. Det rent faktiske Forhold er dette, at der dog ikke var saa faa Vanskeligheder ved Gennemførelsen af Valutaloven af December 1934, idet det Parti, som det ærede Medlem Hr. Prieme tilhører, og som var med til at gennemføre Loven, gav meget betydelige Indrømmelser over for Ministeren uden at faa nogen til Gengæld. Endvidere har Ministeren paa de enkelte Omraader, hvor han skulde have administreret Loven paa